

### [Justitsministeren.]

at jeg har foranlediget, at der i en længere Periode har været beskikket ekstra Dommere i adskillige Byer, nemlig de Byer, der havde særlig mange Sager, f. Eks. Aalborg, Thisted og Aarhus, ligesom jeg til Stadighed følger og har fulgt Udviklingen i Sønderjylland for med kortest muligt Varsel at kunne beskikke ekstra Dommere ogsaa der. Med dette for Øje har jeg i sidste Uge aflagt et Besøg i Sønderjylland og haft et Møde med samtlige Dommere, hvorunder vi gennemgik alle de resterende Sager. Resultatet af disse Forhandlinger var, at man i alle Retskredse i Sønderjylland paa nær to ogsaa kunde stille i Udsigt at være færdig i Løbet af December Maaned, bortset fra nogle enkelte større og svære Sager. I to Kredse var der saa mange Sager, at det vilde knibe; derfor blev der truffet en Ordning, hvorefter der nu bliver oprettet ekstra Retssteder i Tønder og i Græsten, og Dommere fra de Kredse i Sønderjylland, som i alt væsentligt er færdige, bliver overført til disse to Kredse for at hjælpe med der, saaledes at man i de Kredse, hvor der er de mange Sager, i hvert Fald vil kunne blive færdig i Begyndelsen af eller i Løbet af Februar.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse og i Tilslutning til, hvad jeg sagde før om det uhyre store Arbejde, der i disse halvandet Aar fra Politiets, Anklagemyndighedens og Domstolens Side er udført for at komme igennem alle disse Sager — et Arbejde, som jeg føler al mulig Grund til at udtale Paaskønnelse af og Tak for —, udtale, at ogsaa i Sønderjylland har Anklagemyndigheden, Politiet og Domstolene været udsat for en uhyre Belastning, navnlig i det sidste Aars Tid, og der er ogsaa i Sønderjylland fra disse Myndigheders Side udført et saa stort og energisk Arbejde — et Arbejde, der er gaaet langt ud over den Arbejdstid, man med Rimelighed kunde forlange af de paagældende —, at der er al mulig Grund til at sige Tak for den Indsats, der saaledes er gjort. Dette, at der er sat ekstra Dommere ind i to Kredse, betyder derfor heller ikke nogen Kritik af de paagældende Dommers Arbejde, men er kun Udtryk for, at Sagerne er saa talrige der, at det er nødvendigt. Ogsaa Statsadvokaturen i Sønderborg har Justitsministeriet med Ofre baade for Justitsministeriet selv og andre Myndigheder skaffet yderligere midlertidigt Personale.

Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa

nævne den Forenkling af Behandlingen af Værnemagersager i København, der blev iværksat fra Juni 1946, og som ogsaa væsentlig har bidraget til hurtigere Afvikling af disse tunge og tidskrævende Sager. I øvrigt vil jeg gerne bemærke, at det, jeg taler om her, alene er Forræderisager, det er ikke Værnemagersagerne. Med Hensyn til Afslutningen af disse vil der gaa betydeligt længere Tid end den, jeg her har angivet som Grænse for Forræderisagerens Behandling.

Hvad særlig angaar de store Forræderisager, som Offentligheden følger med særlig Interesse, har jeg ogsaa til Stadighed gennem Ministeriet og Rigsadvokaten fulgt disse Sager og tilskyndet til en saa hurtig Afgørelse som muligt, selv om jeg har maattet indrømme, at der fra de paagældende Myndigheders Side blev gjort alt, hvad der kunde gøres. Men ligeledes her kan jeg glæde Tingets Medlemmer med at udtale, at det lysner. Sagen mod Sehested og Hartel m. fl. bliver i de nærmeste Dage forelagt Justitsministeriet til endelig Afgørelse af Tiltalspørgsmaalet, og det er lovet mig ganske bestemt, baade fra Anklagemyndighedens og Domstolens Side, at Sagen kommer til Behandling umiddelbart efter Nytaar.

Ogsaa Sagen mod Frits Clausen gør vi, hvad vi kan, for at faa afsluttet. Der er vi ikke helt færdige endnu; vi mangler noget Materiale, som vi skal have fundet frem andetsteds fra, og som vi har Bestræbelser i Gang for at faa frem. Og paa samme Maade gælder det de større Sager mod det tyske Mindretals Ledere. Det er naturligvis meget vigtigt, at Sagerne søges fremskyndet saa meget som muligt, men jeg vil gerne understrege — det tror jeg ogsaa alle vil give mig Ret i —, at det er ikke mindre vigtigt, at man i disse store, betydningsfulde Sager mod Folk som Sehested, Frits Clausen og andre virkelig naar til Bunds og faar klarlagt, hvad disse Mennesker har foretaget sig og Baggrunden for deres Handlinger, saaledes at man kan faa givet dem den Straf, de har forskyldt. Det vilde være meget beklageligt, hvis denne Straf skulde blive mindre, end de har forskyldt, fordi man var standset op paa et for tidligt Tidspunkt og derfor ikke var kommet til Bunds i Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen berørte ogsaa med et Par Ord Centralkartoteket og dets Virksomhed. Centralkartoteket, der blev til under Besættelsen, men umiddelbart efter Befrielsen blev stillet til Myndighedernes Disposition af Frihedsbe-